

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 12 november 2008

Nr 677—684

INNEHÅLL

Nr		Sidan
677	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Bulgarien om ömsesidigt skydd och utbyte av säkerhetsklassificerad information ..	2149
678	Lag om ändring av 50 § i lagen om försvarsmakten	2150
679	Lag om ändring av 2 § i lagen om minoritetsombudsmannen och diskrimineringsnämnden	2151
680	Lag om ändring av lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund	2152
681	Lag om ändring av miljöskyddslagen	2155
682	Statsrådets förordning om ändring av 3 § i statsrådets förordning om enheter inom Skatteförvaltningen	2160
683	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om särskilda tillstånd för torskfiske år 2009	2161
684	Justitieministeriets förordning om ändring av förordningen om grunderna för bedömning av en gäldenärs betalningsförmåga vid skuldsanering för privatpersoner	2163

Nr 677

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Bulgarien om ömsesidigt skydd och utbyte av säkerhetsklassificerad information

Given i Helsingfors den 31 oktober 2008

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Sofia den 16 april 2008 mellan Republiken Finland och Republiken Bulgarien ingångna överenskommelsen om ömsesidigt skydd och utbyte av säkerhets-

klassificerad information gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 31 oktober 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Alexander Stubb*

RP 106/2008
FvUB 12/2008
RSv 90/2008

117—2008

Nr 678

L a g

om ändring av 50 § i lagen om försvarsmakten

Given i Helsingfors den 31 oktober 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 maj 2007 om försvarsmakten (551/2007) 50 § 4 mom. som följer:

50 §	svarsmakten tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft.
<i>Ikraftträdande och övergångsbestämmelser</i>	-----

-----	-----
På avgångsåldern för den som den 31 december 2007 innehade en tjänst inom för-	Denna lag träder i kraft den 15 november 2008.

Helsingfors den 31 oktober 2008

Republikens President
TARJA HALONEN

Försvarsminister *Jyri Häkämies*

Nr 679

L a g**om ändring av 2 § i lagen om minoritetsombudsmannen och diskrimineringsnämnden**

Given i Helsingfors den 7 november 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 juli 2001 om minoritetsombudsmannen och diskrimineringsnämnden (660/2001) 2 § 1 mom., sådant det lyder i lag 22/2004, som följer:

2 §

Uppgifter

Minoritetsombudsmannen ska

1) övervaka att lagen om likabehandling (21/2004) följs på det sätt som bestäms i den nämnda lagen,

2) främja goda etniska relationer i samhället,

3) följa och förbättra utlänningars och etniska minoriteters ställning och rättigheter,

4) göra och låta göra oberoende utredningar i frågor som gäller etnisk diskriminering,

5) rapportera om hur likabehandlingen förverkligas för olika etniska grupper samt om

olika etniska gruppers förhållanden och ställning i samhället samt ta initiativ till undanröjande av diskriminering och missförhållanden som minoritetsombudsmannen har observerat,

6) ge information om lagstiftningen om diskriminering på grund av etniskt ursprung och lagstiftningen om etniska minoriteters och utlänningars ställning samt om tillämpningen av nämnda lagstiftning,

7) utöva sin rätt att bli hörd enligt utlänningslagen (301/2004).

Denna lag träder i kraft den 15 november 2008.

Helsingfors den 7 november 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**Migrations- och Europaminister *Astrid Thors*

RP 87/2008

AjUB 5/2008

RSv 89/2008

Rådets direktiv 2000/43/EG (32000L0043); EGT nr L 180, 19.7.2000, s. 22

Nr 680

L a g**om ändring av lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund**

Given i Helsingfors den 7 november 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 december 1994 om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994) 2 § 2 och 4 mom., 4 § 1 mom., 5 §, 6 § 1 och 3 mom. samt 7 §,
 av dem 2 § 2 och 4 mom. samt 4 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1091/1998 och 7 § sådan den lyder i lag 1572/1995, samt
fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1091/1998, ett nytt 2 mom., varvid de ändrade 2 och 4 mom. och det nuvarande 3 mom. blir 3—5 mom., till lagen en ny 2 a § och till 4 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1091/1998, ett nytt 3 mom. som följer:

2 §

Utländskt bassamfund

Med ett utländskt bassamfund jämställs ett utländskt samfunds fasta driftställe i utlandet som, om det vore ett självständigt samfund, skulle uppfylla villkoren i denna lag. Dessutom förutsätts att det fasta driftstället är beläget i en annan stat än det utländska samfundet och att den inkomst som hänför sig till driftstället inte har beskattats i samfundets hemviststat.

Som ett utländskt bassamfund betraktas dock inte

1) ett samfund vars inkomst enligt utredning huvudsakligen har influtit av industriell produktionsverksamhet, därmed jämförbar annan produktionsverksamhet eller rederiverksamhet som samfundet bedrivit i hemviststaten eller av sådan försäljnings- eller marknadsföringsverksamhet som bedrivits där och som omedelbart tjänar ett samfund

som bedriver industriell produktionsverksamhet, annan därmed jämförbar produktionsverksamhet eller rederiverksamhet och som huvudsakligen riktar sig till samfundets hemviststats område, eller från betalningar erlagda av ett sådant samfund, inom en koncern som avses i 8 kap. 12 § i aktiebolagslagen (624/2006), vilket har hemvist i denna stat och där bedriver sådan verksamhet, eller

2) ett samfund med vars hemviststat Finland har i kraft ett avtal för att undvika dubbelbeskattning, om samfundet enligt avtalet ska anses ha hemvist i denna stat och avtalet tillämpas på inkomst som samfundet erhåller, förutsatt att samfunden i denna stat är skyldiga att på sin inkomst betala skatt som inte i väsentlig grad avviker från den skatt som samfunden betalar för sin inkomst i Finland, och att samfundet inte har dragit nytta av lagstiftningen i denna stat om särskilda skattelättnader.

Den skatt som samfunden betalar i sin hemviststat på sin inkomst anses i den me-

ning som avses i 3 mom. 2 punkten i väsentlig grad avvika från den skatt som samfunden betalar i Finland, om samfunden har sin hemvist utanför Europeiska unionen och enligt gällande skattelagstiftning i hemviststaten är skyldiga att där till staten eller en del av den på sin inkomst betala skatt vars faktiska sammanlagda belopp i genomsnitt är lägre än 3/4 av beloppet på den skatt som samfunden faktiskt betalar i Finland för sin inkomst. Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om de skatteavtalsstater där skatten anses avvika i väsentlig grad från den skatt som samfunden betalar i Finland.

2 a §

Närmare bestämmelser för samfund med hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i skatteavtalsstater

Denna lag tillämpas inte på utländska samfund med hemvist i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat som avses i 2 § 3 mom. 2 punkten, förutsatt att rådets direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning och skatter på försäkringspremier gäller staten i fråga eller att det med staten avtalats om ett sådant informationsutbyte i skatteärenden mellan myndigheterna som tillsammans med de avtalsslutande staternas interna lagstiftning möjliggör ett tillräckligt informationsutbyte för tillämpningen av denna lag. Vidare förutsätts att samfundet faktiskt har etablerat sig i hemviststaten och de facto bedriver ekonomisk verksamhet där.

Ett samfund anses ha etablerat sig i sin hemviststat och bedriva ekonomisk verksamhet där då samfundet med beaktande av verksamhetens art

1) i hemviststaten förfogar över sådana lokaler och sådan utrustning som behövs för verksamheten,

2) i hemviststaten förfogar över en tillräcklig personal som är behörig att självständigt bedriva samfundets affärsverksamhet, och

3) har en personal som självständigt fattar beslut om samfundets dagliga verksamhet.

4 §

Skattepliktig inkomst

Skattepliktig inkomst är den andel av ett utländskt bassamfunds inkomst som svarar mot den skattskyldiges direkta och utländska indirekta ägoandel eller mot dennes ställning som förmånstagare, om den skattskyldige ensam eller tillsammans med andra inom samma intressesfär äger minst 25 procent av samfundets kapital eller i egenskap av förmånstagare är berättigad till en andel på minst 25 procent av avkastningen av samfundets kapital. Dividend som delats ut av vinst beaktad enligt 2 § 4 mom. betraktas inte som skattepliktig inkomst.

En andel av ett bassamfunds inkomst räknas som inkomst från den förvärvskälla till vilken bassamfundets aktier hör. Skattepliktig inkomst bibehåller också sitt ursprungliga inkomstslag vid beskattningen av delägaren.

5 §

Avdrag av förlust

En i 4 § avsedd delägars andel av ett utländskt samfunds förlust dras av från delägens enligt denna lag beskattningsbara andel av inkomsten för samma samfund under de tio skatteår som följer efter förluståret allteftersom inkomst uppkommer.

6 §

Avräkning av utländsk skatt

Från skatten på inkomst som beskattas enligt denna lag avräknas beloppet av de inkomstskatter som det utländska bassamfundet har betalt på samma inkomst till en främmande stat. Om beloppet av de skatter som det utländska bassamfundet betalat inte kan avräknas i sin helhet, kan det belopp som inte avräknats, på den skattskyldiges yrkande dras av från den skatt som det följande skatteåret med stöd av denna lag betalas på inkomsten. På oanvänd avräkning tillämpas bestämmelserna i 5 § i lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995).

En avräkning som avses i 1 och 2 mom. får inte överstiga beloppet av de skatter som i Finland ska betalas för samma inkomst. I fråga om beloppet av avräkningen iakttas i tillämpliga delar lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning.

7 §

Deklarationsskyldighet

Den skattskyldige ska i sin skattedeklara-

Helsingfors den 7 november 2008

tion uppge och till denna foga uppgifter och utredningar om det utländska bassamfundet så som Skatteförvaltningen föreskriver.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2009. På fasta driftställen som existerade den 31 december 2007 tillämpas lagens 2 § 2 mom. emellertid från och med den 1 januari 2015.

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 681

L a g**om ändring av miljöskyddslagen**

Given i Helsingfors den 7 november 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 15 § 2 mom., 20 § 3 mom., 22 § 2 mom., 87 § 3 mom., 97 a § 1 mom., 108 a § och 116 § 2 mom. 3 punkten, av dem 20 § 3 mom. och 108 a § sådana de lyder i lag 586/2001, 22 § 2 mom. och 87 § 3 mom. sådana de lyder i lag 814/2005, 97 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 252/2005 och 116 § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 137/2006, samt
fogas till 97 a §, sådan den lyder i nämnda lag 252/2005, nya 3—5 mom. och till lagen nya 108 b—108 f §, varvid den nuvarande 108 b § blir 108 g §, som följer:

15 §

Ämnen, preparat och produkter

Bestämmelser om begränsningar och förbud som gäller kemikalier ingår dessutom i kemikalielagen (744/1989). Bestämmelser om produktsäkerhet finns i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004).

20 §

Statliga myndigheter

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser.

22 §

Tillsynsmyndigheter

Hälsoskyddsmyndigheterna och de tillsynsmyndigheter som avses i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet övervakar iakttagandet av de förordningar av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och 108 d §. Även arbetarskyddsmyndigheterna övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och myndigheterna för livsmedelstillsyn iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 108 d §. Finlands miljöcentral övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel.

RP 93/2008
 MiUB 6/2008
 RSv 96/2008

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 (32006R0842); EGT nr L 161, 14.6.2006, s. 1
 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (32006R0166) EGT nr L 33, 4.2.2006, s.1

87 §

Beslut om förbud eller åläggande som gäller ämnen, preparat, produkter, anläggningar och maskiner

Finlands miljöcentral beslutar om förbud eller åläggande enligt 1 och 2 mom. när överträdelsen gäller iakttagande av en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel samt iakttagande av ett beslut om undantagslov enligt 17 a §. Finlands miljöcentral beslutar även om förbud eller åläggande när överträdelsen gäller iakttagande av Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet, Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser, en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § för att skydda ozonskiktet och en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 108 d § samt i övrigt uppfyllande av förpliktelserna enligt 108 a § 1—3 mom., 108 b § och 108 c § 1 och 2 mom. Förbud mot användning av en enskild anläggning som strider mot bestämmelserna meddelas eller åläggande att fullgöra underhållsskyldighet ges dock av en tillsynsmyndighet som avses i 22 § 1 mom.

97 a §

Sökande av ändring i vissa fall

Besvär över myndighetsbeslut om typgodkännande samt över Säkerhetsteknikcentralens beslut med stöd av 108 c § att utfärda eller återkalla ett certifikat anförs i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

En studerande som är missnöjd med bedömningen av behörighet som har visats i enlighet med 108 a § i en fristående examen kan söka ändring i bedömningen så som anges i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998).

En studerande som är missnöjd med bedömningen av behörighet som har visats i enlighet med 108 a § i en yrkesinriktad grundexamen som baserar sig på en läroplan

kan söka ändring i bedömningen så som anges i lagen om yrkesutbildning (630/1998).

I ett sådant beslut om utfärdande av betyg som en av Säkerhetsteknikcentralen eller Finlands miljöcentral godkänd sakkunnig instans har fattat med stöd av 108 a § får den vars behörighet bedöms inom 14 dagar från delfändet skriftligen söka rättelse hos den som fattat beslutet. Anvisning om rättelseyrkande ska fogas till beslutet. I ett beslut genom vilket ett rättelseyrkande har avslagits får ändring sökas hos förvaltningsdomstolen så som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

108 a §

Bevis på behörighet för dem som hanterar ämnen som bryter ned ozonskiktet samt vissa fluorerade växthusgaser

En person eller verksamhetsutövare som hanterar ämnen som avses i Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet och Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser, eller som installerar eller utför underhåll eller service på anläggningar eller system som innehåller sådana ämnen, eller som sköter avfallshanteringen för sådana anläggningar eller system ska ha tillräcklig behörighet att förebygga utsläpp av de ämnen som används i anläggningen eller systemet.

En person som avses i 1 mom. ska visa sin behörighet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller i enlighet med krav som utfärdats med stöd av dem. Den som arbetar inom branschen för kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsanläggningar ska visa sin behörighet i en fristående examen så som anges i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning samt i en yrkesinriktad grundexamen som baserar sig på en läroplan, så som anges i lagen om yrkesutbildning. Vid fristående examina ska en examenskommission

och vid yrkesinriktade grundexamina som baserar sig på en läroplan utbildningsordnaren utfärda ett betyg för den som visat sin behörighet. Den som arbetar inom branschen för släckanläggningar eller högspänningsbrytare eller luftkonditioneringsanläggningar i motorfordon ska visa sin behörighet vid prov ordnat av en sådan instans med tillräcklig sakkunskap som Säkerhetsteknikcentralen har godkänt. Den som tar till vara fluorerade växthusgaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser ska visa sin behörighet vid prov ordnat av en sådan instans med tillräcklig sakkunskap som Finlands miljöcentral har godkänt. Som instanser med tillräcklig sakkunskap räknas läroanstalter inom dessa branscher eller företag som har hand om certifieringen av personer eller importörer av anläggningar eller utrustning. Den som har visat sin behörighet genom ett godkänt prov ska få ett betyg.

På personalen vid en sakkunnig instans enligt 2 mom. tillämpas då den handlar offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och personalen ska iaktta lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet, förvaltningslagen och språklagen. Bestämmelser om skadeståndsansvaret finns i skadeståndslagen (412/1974).

Säkerhetsteknikcentralen och Finlands miljöcentral kan återkalla sitt godkännande att ordna prov för bedömning av personers behörighet, om den som ordnar proven inte längre är verksam inom branschen eller av någon annan orsak inte längre uppfyller villkoren för ett godkännande.

108 b §

Ansvarig för verksamheten samt anläggningar

En verksamhetsutövare som avses i 108 a § 1 mom., dock inte en verksamhetsutövare inom branschen för högspänningsbrytare eller en verksamhetsutövare som tar till vara fluorerade växthusgaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser, ska utse en ansvarig med anställ-

ning i huvudsak hos verksamhetsutövaren i fråga och inneha den behörighet som avses i 108 a § 1 mom. Verksamhetsutövaren ska dessutom ha sådana anläggningar och redskap som förutsätts för tillbörlig underhållsverksamhet.

108 c §

Anmälan för verifiering av behörigheten och verifiering av behörigheten

En person ska göra en anmälan till Säkerhetsteknikcentralen för verifiering av sin behörighet. Av anmälan ska det framgå nödvändiga person- och kontaktuppgifter och bevis på att behörighetsvillkoren uppfylls i enlighet med 108 a § 2 mom. Säkerhetsteknikcentralen ska utfärda ett certifikat för den som uppfyller behörighetsvillkoren.

En verksamhetsutövare ska för övervakningen och för den verifiering av behörigheten som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller i Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller i ett beslut som fattats med stöd av dem göra en anmälan till Säkerhetsteknikcentralen om vilken behörighet personalen har samt om verksamhetens karaktär och om arbetsredskapen. Säkerhetsteknikcentralen ska utfärda ett certifikat för verksamhetsutövare som uppfyller behörighetsvillkoren. Anmälningsskyldigheten gäller dock inte verksamhetsutövare inom branschen för högspänningsbrytare eller verksamhetsutövare som tar till vara fluorerade växthusgaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser.

Säkerhetsteknikcentralen kan besluta att återkalla ett certifikat, om en verksamhetsutövare eller person inte längre uppfyller behörighetsvillkoren. Innan certifikatet återkallas ska Säkerhetsteknikcentralen ge verksamhetsutövaren eller personen möjlighet att avhjälpa bristen i fråga om behörighetsvillkoren, om bristen inte är så väsentlig att den inte kan avhjälpas inom en skälig tid.

Säkerhetsteknikcentralen får ta ut en avgift för att behandla anmälningar och utfärda certifikat i enlighet med 1 och 2 mom. Närmare bestämmelser om avgifterna utfärdas genom

förordning av arbets- och näringsministeriet med iakttagande av lagen om grunderna för avgifter till staten.

108 d §

Förordningar av statsrådet

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om

1) utbildnings- och behörighetsvillkor för personer och verksamhetsutövare som avses i 108 a § 2 mom. och 108 b §,

2) innehållet i en anmälan som avses i 108 c § och om anmälningsförfarandet,

3) anläggningar och redskap som behövs inom den installations-, underhålls- och serviceverksamhet som gäller anläggningar och system innehållande ämnen som avses i 108 a § 1 mom. och inom avfallshanteringen i fråga om sådana ämnen,

4) tillsynsmyndigheternas uppgifter vid övervakningen av den installations-, underhålls- och serviceverksamhet och den avfallshandling som gäller de anläggningar och system som avses i 108 a § 1 mom.

108 e §

Myndighetsregister

Säkerhetsteknikcentralen ska för skötseln av de uppgifter den har enligt 108 c § föra register över de verksamhetsutövare som gjort anmälan med stöd av denna lag. Dessutom ska centralen föra register över certifikat som utfärdats med stöd av 108 c § och över de ansvariga.

I registret ska namnet på personen, företaget eller anläggningen och nödvändiga kontaktuppgifter antecknas. Dessutom ska kriterier och specialkompetensområde antecknas i fråga om certifikat. Anteckningen ska avföras ur registret om den registrerade personen eller verksamhetsutövaren begär det, om verksamhetsutövarens affärsrörelse upphör eller om certifikatet har återkallats.

I fråga om sekretess för och utlämnande av uppgifter ur registret tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i fråga om annan behandling av personuppgifter personuppgiftslagen. Uppgifter ur registret

får lämnas ut som kopia och över ett allmänt datornät utan hinder av 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

108 f §

Visande av behörighet genom certifikat som utfärdats i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Behörigheten för en person eller verksamhetsutövare som avses i 108 a § kan också visas genom ett certifikat som utfärdats i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om de krav som utfärdandet av certifikatet grundar sig på motsvarar vad som bestäms i Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller i Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller föreskrivs med stöd av dem.

108 g §

Särskilda bestämmelser om långlivade organiska föreningar

Vid behandling av tillstånds- och anmälningsärenden enligt denna lag ska bestämmelserna i artiklarna 6.3 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG iakttas.

Miljötillståndsmyndigheterna enligt denna lag är behöriga myndigheter enligt artikel 7 i den förordning som nämns i 1 mom. I fråga om tillsyn över artikel 7 tillämpas vad som föreskrivs om tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

116 §

Straffbestämmelser

Den som på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. uppsåtligen eller av oaktsamhet

3) åsidosätter sin skyldighet som följer av

Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller handlar i strid med verksamhetsutövares skyldighet enligt artiklarna 5, 6 eller 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, eller handlar i strid med 108 a § 1 mom. eller 108 b § eller i strid med en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 108 d § 1—3 punkten,

skall, om strängare straff för gärningen inte föreskrivs på något annat ställe i lag, för brott mot miljöskyddslagen dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 24 november 2008.

Helsingfors den 7 november 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Den som utför uppgifter som avses i 108 a § 1 mom. inom branschen för släckanläggningar eller branschen för högspänningsbrytare och den som tar till vara fluorerade växthusgaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser ska visa sin behörighet enligt denna lag senast den 4 juli 2009.

Den som utför uppgifter inom branschen för luftkonditioneringsanläggningar i motorfordon ska visa sin behörighet enligt denna lag senast den 4 juli 2010.

Den som utför uppgifter inom branschen för kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsanläggningar ska visa sin behörighet enligt denna lag senast den 4 juli 2011.

Den som visat sin behörighet med stöd av den lag som är i kraft före denna lags ikraftträdande har rätt att utföra uppgifter enligt 108 a § 1 mom. till och med de ovan nämnda datumen.

Minister Sirkka-Liisa Anttila

Nr 682

Statsrådets förordning

om ändring av 3 § i statsrådets förordning om enheter inom Skatteförvaltningen

Given i Helsingfors den 6 november 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 24 april 2008 om enheter inom Skatteförvaltningen (279/2008) 3 § som följer:

3 §

Skatteverken

För skattekontrollen och verkställandet av beskattningen finns

1) Nylands skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Östra Nyland och Nyland,

2) Sydöstra Finlands skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Södra Karelen, Södra Savolax, Kymmenedalen, Norra Karelen och Norra Savolax,

3) Västra Finlands skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Åland,

Södra Österbotten, Mellersta Österbotten, Österbotten, Satakunta och Egentliga Finland,

4) Centrala Finlands skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Egentliga Tavastland, Mellersta Finland, Päijänne-Tavastland och Birkaland,

5) Norra Finlands skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Kajanaland, Lappland och Norra Österbotten,

6) Koncernskattecentralen, vars verksamhetsområde omfattar hela landet.

Denna förordning träder i kraft 1 den januari 2010.

Helsingfors den 6 november 2008

Finansminister *Jyrki Katainen*

Konsultativ tjänsteman Helena Ikonen

Nr 683

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om särskilda tillstånd för torskfiske år 2009**

Given i Helsingfors den 6 november 2008

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 och 10 § i lagen av den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994):

1 §

För fiskefartyg som är registrerade i Finland och vars total längd är minst 8 meter är torskfiske i Östersjön tillåtet endast med ett särskilt tillstånd för torskfiske som avses i artikel 10 till rådets förordning (EG) nr 1098/2007 och som har beviljats av den arbetskrafts- och näringscentral som har registrerat fiskefartyget.

2 §

Jord- och skogsbruksministeriet underhåller den i rådets förordning (EG) nr 1098/2007 artikel 10 punkt 3 angivna förteckningen över fartyg som innehar särskilda tillstånd för torskfiske i Östersjön.

Arbetskrafts- och näringscentralen ska före beviljandet av särskilda tillståndet få ministeriets bekräftelse att till förteckningen kan tas ett fartyg med i ansökan avsedd fiskekapacitet mätt i kilowatt.

3 §

Ansökan om det ovan avsedda särskilda tillståndet som träder i kraft i januari 2009 ska göras senast den 28 november 2008.

Särskilda tillstånd kan sökas även under år 2009 om den i rådets förordning (EG) nr 1098/2007 artikel 10 punkt 2 angivna maxi-

mikapaciteten uttryckt i kilowatt inte överstiger i den förteckningen som avses i 2 §.

4 §

Om det i ansökningsförfarandet som avses i 3 § 1 mom. uppstår en situation var man inte kan bevilja särskilda tillstånd för alla ansökta fartyg ska följande urvalsgrunder iakttas i ordningsföljd:

1) antal torskfiskeår under åren 2005-2008 från större till mindre;

2) det i ansökan avsedda fartygets ägares tidigare riktat torskfiske och särskilda tillstånd för torskfiske med ägarens andra fartyg efter år 2004;

3) det längsta oavbrutna särskilda tillståndet för torskfiske som var i kraft även år 2008;

4) ordning från den minsta till den största enligt fiskekapaciteten mätt i kilowatt.

Som ovan i 1 punkt nämnt torskfiskeår räknas ett kalenderår för vilket fartyget har haft särskilt tillstånd för torskfiske och för vilket det finns en registeranteckning om torskfångst från fiske med redskap för riktat torskfiske i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 2187/2005.

Ovan i 2 punkt avsedd urvalsgrund kan användas som grund för beviljande av särskilt tillstånd för fartyg vars ägares andra

fartyg redan har särskilt tillstånd endast om ifrågavarande ikraftvarande särskilda tillstånd samtidigt indras.

5 §

I ansökningsförfarandet som avses i 3 § 2 mom. behandlas ansökningarna i den ordning de har inskrivits som ankomna till arbetskrafts- och näringscentralerna. Om fler än en ansökan har ankommit samma dag ska de i 4 § föreskrivna urvalsgrunderna tillämpas.

6 §

Särskilt tillstånd för torskfiske kan inte beviljas för fartyg som fått ett bekräftande beslut om finansieringsstöd för definitivt upphörande av fiskeverksamheten.

7 §

Ett särskilt tillstånd för torskfiske som beviljats med stöd av denna förordning är i kraft till och med den 31 december 2009.

Helsingfors den 6 november 2008

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

8 §

I ansökningsförfarandet som avses i 3 § 1 mom. reserveras i förteckningen som avses i 2 § lika mycket kapacitet för att beviljas av Ålands landskapsregering som de åländska fartygen hade år 2008.

Om Ålands landskapsregering ämnar bevilja under år 2009 särskilda tillstånd för större kapacitetmängd än vad som avses i 1 mom. ska den före beviljandet av särskilda tillståndet få ministeriets bekräftelse att till förteckningen kan tas ett fartyg med i ansökan avsedd fiskekapacitet mätt i kilowatt.

9 §

Denna förordning träder i kraft den 12 november 2008 och är i kraft till den 31 december 2009.

Genom denna förordning upphävs från och med den 1 januari jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 23 januari 2008 om utnyttjandet av Finlands torskvot och särskilda tillstånd för torskfiske år 2008 (42/2008).

Överinspektör Harri Kukka

Nr 684

Justitieministeriets förordning**om ändring av förordningen om grunderna för bedömning av en gäldenärs betalningsförmåga vid skuldsanering för privatpersoner**

Given i Helsingfors den 7 november 2008

I enlighet med justitieministeriets beslut ändras i justitieministeriets förordning av den 30 mars 2001 om grunderna för bedömning av en gäldenärs betalningsförmåga vid skuldsanering för privatpersoner (322/2001) 4 § 1 mom. och 6 a §, sådana de lyder i förordning 1076/2007, som följer:

4 §

Övriga oundgängliga levnadskostnader

Som övriga oundgängliga levnadskostnader räknas gäldenärens och hans eller hennes familjs utgifter för kost, kläder, sedvanliga utgifter för hälsovård samt utgifter för personlig hygien, hemmets hygien, underhåll av hemmet, användning av lokaltrafik, prenumeration på dagstidning, tv-licens, användning av telefon och hobby- och rekreationsverksamhet samt andra liknande utgifter. Gäldenären behöver inte separat redovisa för dessa kostnader, utan de beaktas månatligen till följande belopp:

- 1) en ensamstående gäldenär eller en gäldenär som är ensamförsörjare 492 euro,
- 2) en gäldenär som lever i äktenskap eller är sambo eller bor i samma hushåll som en annan myndig person 413 euro,
- 3) barn under 17 år som bor i samma hushåll som gäldenären; första och andra barnet 313 euro vardera, tredje och därpå följande barn 291 euro för vart och ett barnen,

4) barn som fyllt 17 år och bor i samma hushåll som gäldenären 347 euro.

6 a §

Indexjustering enligt 35 a § i lagen om skuldsanering för privatpersoner

Det belopp som utgör grund för en tilläggsprestationsskyldighet enligt 35 a § 3 mom. i lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) justerat enligt lagen om folkpensionsindex (456/2001) är 892 euro.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Förordningen skall tillämpas även på skuldsaneringsärenden som är anhängiga vid tingsrätten vid förordningens ikraftträdande och i vilka inget betalningsprogram har fastställts eller i vilka gäldenärens betalningsmån räknas om i samband med att betalningsprogrammet ändras. När tingsrätten har fastställt

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 684

ett betalningsprogram och fullföljdsdomstolen återförvisar ärendet till tingsrätten tillämpas förordningen, om gäldenärens betalningsmån då måste räknas om.

Helsingfors den 7 november 2008

Justitieminister *Tuija Brax*

Specialsakkunnig Elina Arpiainen